

р. Ташенак (Кирилівське) можуть застосовуватися в практиці медичної реабілітації і курортології за призначенням лікаря відповідно до методик, затвердженими для цього типу лікувальної грязі [2, с. 197].

Лікувальне застосування мулів даного типу показано при захворюваннях опорно-рухового апарату, центральної і периферичної нервової системи, хворобах органів травлення, захворюваннях Лор-органів, а також бронхо-легеневої системи відповідно до методики застосування лікувальних грязей [2, с. 198].

3. Родовище в районі м. Приморськ. Розвідані і затверджені запаси лікувальних грязей Великого і Молодшого лиманів у кількості 250,6 тис. м³, що дає можливість прогнозувати перспективний розвиток курорту «Приморськ» [1].

Джерела

1. Арсененко В. А., Донченко Л. М., Донець І. А. Природні туристичні ресурси як важливий чинник розвитку туризму в Запорізькому регіоні. International Scientific and Practical Conference World science. Т. 4. № 12 (28). Dubai: ROST, 2017. – С. 41-50.
2. Непша О. В. Лікувальні грязі курорту Кирилівка (Запорізька область). Біосфера XXI століття: матеріали IV всеукр. конф. молодих вчених, аспірантів, магістрантів та студентів. Севастополь, 2-5 квітня 2012 р. Севастополь, 2012. – С. 196-198.
3. Сажнева Н. М., Арсененко І. А. Рекреаційна географія та туризм (словник-довідник сучасних термінологічних понять): навч. посіб. – Мелітополь: «Люкс», 2007. – 254 с.
4. Сапун Т. О., Шелудько О. М. Загальна характеристика покладів лікувальних грязей озера Велике міста Бердянськ. Сучасна наука та перспективи: Матеріали Всеукраїнської Internet-конференції молодих вчених (14-18 травня 2018 р.). Мелітополь, 2018. – С. 201-206.

Гапотій Віктор Дмитрович

Кандидат юридичних наук, доцент

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА ЮРИСТА ЯК ОСОБИСТОСТІ ТА ЇЇ РОЛЬ У РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ СУСПІЛЬСТВА

Професійна культура юриста невіддільна від правової культури суспільства. Що вище рівень правової культури суспільства, то вище професійна культура юриста. У свою чергу, як впливає із структури правової культури, від професіоналізму діяльності юристів залежить стан правової культури суспільства та особистості [3].

Рівень професійної правової культури, тобто. правової культури професійної групи – співтовариства юристів, визначається ступенем розвиненості культури кожного з її членів, тобто. ступенем загальної освіти, рівнем її кваліфікації. Кожен юрист на своєму робочому місці повинен відповідати своїй професії і тим самим зміцнювати не лише свій престиж, а й престиж спільноти юристів.

Юрист – особистість. Саме – особистість, оскільки юрист покликаний стати вищим за свої звичайні звички, бажання: він повинен робити свою справу так, як цього вимагають вищі інтереси суспільства. Клієнти юриста – також особи. Злочинці – часто особи сильні, цілеспрямовані, вести поєдинок із якими непросто. Нерідко робота над розкриттям та розслідуванням злочинів – це сутичка між особистостями, характерами. Людина формується в особистість у процесі соціальної практики. Здобуття юридичної освіти – лише перший крок до утвердження себе як особистості. Юридична освіта має забезпечити знання та розуміння мови та майстерності, необхідні для практикуючого юриста, включаючи розуміння правових та етичних зобов'язань, а також прав та основних свобод людини, визнаних законодавством країни та міжнародним правом [4].

Теоретичний рівень правової культури являє собою наукові знання про сутність, характер і взаємодію правових явищ взагалі, всього механізму правового регулювання, всього правового поля держави, а не лише її окремих напрямків.

Правова культура юриста вбачається у критичному творчому осмисленні правових норм, законів, правових явищ з точки зору їхнього гуманістичного, демократичного та морального змісту.

У культуру юриста входить знання державної мови України, а також особливості етичної культури та національних традицій того регіону, де юрист здійснює професійну діяльність.

Професійна культура юриста має такий зміст:

- знання законодавства та можливостей юридичної науки. Той, хто не знає закону, не може бути його охоронцем, охороняти права та свободи громадян;

- переконаність у необхідності та соціальної корисності законів та підзаконних актів, у цінності права як міри свободи та справедливості. Суспільство та держава не може і не повинно терпіти невігласів, дилетантів на посадах, пов'язаних з питаннями зміцнення правопорядку, законності, охороною та захистом прав і свобод громадян;

- вміння користуватися правовим інструментарієм – законами та іншими правовими актами у повсякденній діяльності, вдаватися до використання усіх досягнень юридичної науки та практики під час прийняття та оформлення рішень [1-5].

Професіоналізм і справедливість тріумфує в юридичній практиці лише тоді, коли юрист як служитель законно виконує свій морально-правовий обов'язок, постійно підвищує свою майстерність і крокує в ногу з досягненнями теоретичної та практичної юриспруденції.

Самостійною є проблема подолання правового нігілізму юриста-практика, його некомпетентності, низького професіоналізму, невміння розібратися у конкретних життєвих ситуаціях, дати їм правильну юридичну оцінку, внаслідок чого з'являються незаконні та необґрунтовані рішення. Необхідно відмовитися від підготовки юристів-середнячків, від випуску дипломованих фахівців, які не мають належного уявлення про свою професію. Майбутнім професіоналам доцільно викладати юридичні науки на основі плюралізму думки вчених, юридичних шкіл, приділяти увагу розвитку творчого розуміння правових проблем, що виникають у суспільстві, а також давати їм практичні навички: виступати публічно, спілкуватися з людьми, грамотно складати юридичні документи та ін. [6, с. 92]

Джерела

1. Гапотій В. Д. Культура спілкування як складова естетичної культури юриста. Соціально-гуманітарний вісник: зб. наук. пр. Вип. 39. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2022. – С. 57-59.
2. Козар Ю. Ю. Службовий етикет як компонент професійної культури юриста. Actual scientific research in the modern world // Journal. Pereiaslav, 2022. Issue 7(87). – С. 215-220.
3. Сливка С. С. Професійна культура юриста (теоретико-методологічний аспект). – Львів: Світ, 2000. – 336 с.
4. Скакун О. Ф., Овчаренко Н. І. Юридична деонтологія: Підручник. – Х.: Основа, 1999. – 280 с.
5. Kozar Yu. The special place of ethics in profession of lawyer. Actual scientific research in the modern world // Journal. Pereiaslav, 2022. Issue 8(88). pp. 191-193.
6. Kozar Yu. Yu. The formation of the professional culture of the lawyer in the modern legal society. Moderní aspekty vědy: XX. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2022. – S. 90-125.

Черевань Анастасія Анатоліївна

Державний торговельно-економічний університет

Науковий керівник: Ганечко Ірина Григорівна, кандидат економічних наук, доцент,
Державний торговельно-економічний університет

СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ СКЛАДСЬКОЇ НЕРУХОМОСТІ

Ринок складської нерухомості останніми роками суттєво розширився. Попит на професійні будівлі та приміщення був великий, а пропозиція, що була представлена на ринку, не могла його задовольнити, тому компанії будували об'єкти на десятки тисяч квадратних метрів, інвестори вкладали кошти в проекти, адже дана галузь була інвестиційно привабливою. Проте військові дії зі сторони РФ спричинили масові руйнування багатьох об'єктів нерухомості різного функціонального призначення, у тому числі серйозних пошкоджень зазнала складська нерухомість.

За Державним класифікатором будівель та споруд ДК 018-2000 до такого виду нерухомості належать складські приміщення підприємств торгівлі й громадського харчування (клас 1230.5), холодильники, склади спеціальні товарні, універсальні та інші, складські майданчики (клас 1252), складські будівлі для використання в сільськогосподарській діяльності (клас 1271) [1].

У кожному регіоні є об'єкти складської нерухомості, але більшість з них розміщені у Київському регіоні, який внаслідок агресії РФ зазнав суттєвих руйнувань – приблизно 20% довоєнної пропозиції було знищено [2]. Це спричинило відтік компаній у безпечніші регіони, а саме на Західну Україну, де такої кількості складських будівель та приміщень немає.

Наразі попит змінюється залежно від регіону – спостерігається тенденція зменшення в областях, наближених до зони бойових дій на сході, півдні та центрі України; у Київській області – стримані показники попиту; у західному регіоні зросла потреба у складських площах [2]. Слід зауважити, що наразі попит у такій нерухомості є в торговельних та виробничих підприємствах, логістичних компаніях, також актуальним є використання їх для гуманітарних цілей. Аналітики прогнозують, що ці тенденції змінні, бо попри всі руйнування бізнес-активність відроджується і підприємства повертаються назад, але все одно попит на складську нерухомість по Україні залишається присутнім, хоч і обсяг товарів та продукції компаній не завжди є попереднім.

У цілому будівництво нових об'єктів складської нерухомості по країні було призупинено, оскільки є висока ймовірність ракетних ударів та у зв'язку з неоднорідним попитом в багатьох регіонах це не є економічно доцільним, окрім західного. Найбільша пропозиція зараз наявна у Київському регіоні – з урахуванням руйнувань вона становить 1,3 млн кв. м. Попри призупинення більшості проектів і в цьому регіоні, деякі компанії все одно відновлюють будівництво, наприклад, розпочалося створення нових складів на 22000 кв. м для ритейлера електронної та побутової техніки «Фокстрот» [2]. Відтік попиту до західних регіонів та дефіцит там складської нерухомості спричинили потребу в суттєвому збільшенні пропозиції, адже наразі цей показник становить приблизно 60000 кв. м, це робить даний регіон найперспективнішим